

מסורת הש"ס

^(א) [בִּינָה כֵּן; ג] [עי' מוספות צ"כ קנז: ד"ה צרס ומוספות צמורות ד: ד"ה אלה], ^(א) [צ"ל אושעיא], ^(ד) [צ"ל ודמין]

הגהות הב"ח

(א) גמ' אצל אמרו חכמים הראייה: (ב) שם בעיקר הרגל איתיביה ר"ל לר"י ר' יוסף בני יהודה: (ג) שם איתיביה ר' יוחנן לריש לקיש יִרְאָה יִרְאָה מה אני: (ד) רש"י ד"ה הפסא וכו' אע"פ שיש לפאה שיעור חכמים חגבו בו שיעור: (ה) ד"ה ואין נחלין וכו' לקמן הס"ד ואח"כ מה"ד מצינ רעך וכו' אחי ורישי הס"ד ואח"כ מה"ד בחטאות וכו' ואשם הס"ד ואח"כ מה"ד סבר רב: (ו) תוס' ד"ה ר' יוחנן וכו' דמיון דלמידי קרבן בנאליה: (ז) בא"ד ממתי' בראיית פנים אבל בראיית קרבן יש לו: (ח) בא"ד לא יראו פני ריקם אפילו כל שהוא: (ט) בא"ד דלא מקבלין מיניה טפי משום כל מוסף וכו' אם ירצה דהא לא פטר וכו' דלא פליג ר' יוחנן וכו' יש לו שיעור היינו נו' לו שיעור למטה כדלמא צירושלמי וכו' שיעור להבאתו:

גליון הש"ס

גמרא כל היכא דאמא. כעין ו' שבת דף ג ע"א ועיין בתוספות סס ד"ה אלה אי תאמר:

הגהות מוהר"ב רנשבורג

^[א] גמרא אף אתם צננס. י"ב ע"י טורי אבן:

מוסף רש"י

והראיון. מפרש גמ' דכל כמה דבעי לאתחזוי בעזרה כרגל מתחזי ומייתי קרבן עולם דהא וגם הקרבן אין שיעורא לדמים אם מריבה אם מועט מן התורה, אכל חכמים אמרו הלאה מעה כסף והסגינן שמי כסף (יחזיקין קלד).

רבינו חננאל

דברים שאין להם שיעור הפאה והבכורים והראיון כו'. א"ר יוחנן בא ר' אושעיה ברבי ולימד הראיון אין לו שיעור לא למעלה ולא למטה. אבל חכמים אומרים הראיה מעה כסף וחגיגה שתי כסף. מאי הראיון ר' יוחנן אמר ראית פנים בעזרה כלומר ביאתו וריצאתו בעזרה כמה פעמים אין לה שיעור. ר"ל אמר ראית פנים בקרבן. ואמרוין בעיקר הרגל כלומר בתחלת הרגל בעת בואו להקביל פנים

בעזרה דבדי הכל ראית [פנים] בקרבן כי פליגי בשאר ימות הרגל וכל עידן דמייתי ועייל כ"ע לא פליגי דמקבלין מיניה כי פליגי היכא דאתא בשאר ימות הרגל ולא אייתי ר' יוחנן אומר עייל דלא צריך לאתויי כל זמן דעייל ור' שמעון בן

הפאה. לא נתנה צו תורה שיעור (ו) ואע"פ שאין לפאה שיעור נתנו

צו חכמים שיעור אחת מששים: וכן **בכורים**. ולקחת מראשית כל

פרי האדמה (דברים טו) ולא נאמר כמה: והראיון. לקמן מפרש:

אמר רבי יוחנן כסבורין היינו לפרש.

הכא: אין להן שיעור למעלה. שיביא

כמה שירצה: **אצל למטה יש לו**

שיעור. שלא לפחות ממעה כסף כמו ששנינו במשנתנו והיינו סבורין דשיעור דלוריימא הוא: **עד שצא ר' אושעיא כרבי ולימד**. כרבי גדול

דדורו: **ולימד שאין לו שיעור לא**

למטה ולא למעלה. מן התורה: **אצל**

חכמים כו'. כלומר שיעור מעה

כסף ושמי כסף האמור במשנתנו

בנאליה ובחגיגה מדברי חכמים הוא:

אצל אמרו חכמים גרסינן: מאי

הראיון. ולא נתנה עולה דלאו השתא לאו

דמים משמע אלא במזות ראית

פנים: רבי יוחנן אמר ראיים פנים

בעזרה. כמה פעמים שהוא חפץ

צא ומראה ענינו בעזרה ואין לריך

להציא קרבן צכל ראייה וראייה:

ראיים פנים בקרבן. ולריך להציא

קרבן על כל פעם ופעם: **בעיקר**

רגל צו"ט ראשון: **צנחנים**. לריך

להציא קרבן צהמה הזנוחים כסכין

ולא עולת העוף שהיא נמלקת:

נאמרה חגיגה כרגל למאכל הדיוט:

ונאמרה ראייה לגנוס. דהא לא יראו

פני דכתיב משמע ללורכי אני שואל:

מה חגיגה האמורה להדיוט צנחים.

של צהמה דכתיב לא ילין חלב חגי

עד בקר (שמות כג) צמיד' דלית

ליה חלב הקרב לגנוס קאמר: ואין

נראין חלאין. מפרש לקמן ^(ט) **בחטאות**

ואשמות. שלא תחטא ותזקק להציא

חטאת ואשם: **מצינ רעך**. מצינ

אוהבך הקצ"ה שקרא ישראל רעים

שנאמר למען אחי ורעי (תהלים קכג):

סנאמר למען אחי ורעי (תהלים קכג):

הכי מצי אין נראין חלאין דליף מכלל

זוכרך אי שלא יהיו חזיין עולין ממוכרך

נפקא שהרי כל הזכרים צכלל זוכרך:

^{א"ל}

•**כל היכא דאתא ולא אייתי ולא פליגי דכולי עלמא לא פליגי דעייל ומתחזי ונפיק כי פליגי דאתא ואייתי רבי יוחנן דאמר ראית פנים בעזרה ראית פנים הוא דאין לה שיעור הא לקרבן יש לה שיעור וריש לקיש אמר ראית פנים בקרבן דאפילו קרבן גמי אין לו שיעור איתיביה ^בהוקר רגלך מבית רעך התם בחטאות ואשמות כדרכי לוי דרבי לוי רמי כתיב הוקר רגלך מבית רעך וכתוב יאבא ביתך בעולות לא קשיא כאן בחטאות ואשמות כאן בעולות ושלמים תניא גמי הכי הוקר רגלך מבית רעך אלא בעולות ושלמים כשהוא אומר אבוא ביתך בעולות אשלם לך נדרי הרי עולות ושלמים אמור הא מה אני מקיים הוקר רגלך מבית רעך בחטאות ואשמות הכתוב מדבר: ואין נראין חצאין כו': סבר רב יוסף למימר מאן דאית ליה עשרה בנים לא ליסמך האידנא חמשה ולמחר חמשה ^{א"ל}**

הכל חייבין פרק ראשון חגיגה

ז.

והבכורים אין לו שיעור לא למעלה ולא למטה.הדרפרוך צירושלמי רבי צרכיה צעי למא לא תנינן עפר לטובה אפר פרה רוק יצמה דם צפור של מזורע א"ר יוסי לא אייתמין צמתני אלא דברים שהוא מוסיף עליהן ויש צעשייתן מזוה ואלו אע"פ שמוסיף עליהן אין צעשייתן מזוה:

גמילות חסדים. צירושלמי הדא תימא צגופו אצל

צממונו יש לו שיעור וציקור חולים

דאין לו שיעור כדליתא צנדרים (דף

לט): הוי צכלל גמילות חסדים:

בסבורין אנו צומר דיש לו

שיעור למטה. וסצירא

ליה כאידך תנא צירושלמי דחשיב פאה

דיש לה שיעור למטה:

רבי יוחנן אמר ראית פנים בעזרה. דמיון דלמידי ^(ו) בנאליה

חדא זימנא מיפטור צכך אם ירצה

או יציא כמו שירצה אצל ראיית

פנים בקרבן יש לו שיעור דסצירא

ליה לרבי יוחנן מעה כסף ושמי כסף

דלוריימא והכי איתא צירושלמי

דמסכת פאה מתני' בנאליה ^(ו) אצל

בקרבן יש לו שיעור דא"ר יוחנן מעה

כסף שמי כסף דלוריימא ועוד אמר

צמילתין רבי יוחנן כדעמיה דאמר

כל השיעורים הלכה למשה מסיני

ואמר מעה כסף ושמי כסף דלוריימא

וריש לקיש דמוקי לה צנאליית פנים

בקרבן סצירא ליה כו' ^א (יהושע)

דאמר מעה כסף שמי כסף דרצנן

וכן אמר התם לא יראו פני ^(ט) כל שהוא

אצל חכמים נתנו להם שיעור מעה

כסף שמי כסף ומהיזו הש"ס

שלנו לא נחית להכי אלא לריך לומר

קמא משמע דבעי למימר דמתניתין

מיירי אף צמועד הלכך לא מצי

לאוקמי צנאליית קרבן דאו לא מיחייב

כלל להציא אצל צנאליית פנים מיחייב

לצוה חדא זימנא ומשם (זה) והלאה

אין לו שיעור וריש לקיש אמר

דמתני' נמי צנאליית פנים בקרבן

דמיחייב להציא ומ"מ לריך לומר

דסצירא ליה כרבי יהושע כדפירשתי

כדי שלא יהא שיעור כלל ולאידך

לישנא דאמא ואייתי צו ציוס קאמר

דלא מקבלינן ^(ט) משום כל מוסף כיון

דכבר נפיק אצל למחר וליומא

אוחרא מצי להציא אם ירצה והא לא

פטר ליה קרא מה אני צננס רק

צחויבא אצל אי מייתי שפיר מקבלינן

וכן משמע לישנא דלעיל דאמא ולא

אייתי צשאר יומי ולא פליג רבי יוחנן

רק דלא מיחייב לאתויי אצל אי מייתי

מקבלינן שפיר וריש לקיש לא איתובז

אלא משום דמיחייב ולא מחייב ליה

קרא ולא דמי האי יש לו שיעור

להיהא צירושלמי דהתם מלמטה

מיירי ^(י) (ודחי) הקרבן אצל הכא

קיימינן שיעור צהצחאו ואם צצוה

להשוותם יחד הא לקרבן יש לו

שיעור למטה כדליתא צירושלמי וה"ע

דין הוא שיש לו שיעור צהצחאו אי צעי מייתי אי מקבלינן מיניה או לא ומהיו לפי לשון צירושלמי לא ידענא היכי מוקי לה מתני' צנאליית פנים בעזרה ולא בקרבן משום שיש לה שיעור חשיב פאה שיש לה שיעור למטה ושמא דאיציעי ליישבז למתני' כדברי הכל אף כתנא דאמר פאה אין לה שיעור לא למעלה ולא למטה ומתוקמא צנאליית פנים לחוד לרבי יוחנן כן נראה לי הפירוש דהך שמעתתא:

צציאין

בכל יום ולהביא חטאת ואשם וכדו' לוי דאמר כתוב אחד אומר אבוא ביתך בעולות וכתוב אחד אומר הוקר רגלך מבית רעך ומשני לא קשיא הא בעולות ושלמים אבוא ביתך והא דכתב הוקר רגלך בחטאות ואשמות. תניא גמי הכי כשנויא

(א) דברי רבינו אלו אינם עולים לפי סוגיית הגמ' ואולי דגויסא חזרתה היו לו וז"ע.

בו א מיי פ"א מהל'

ממנות עניים הלכה

טו סמג לאוין רפד:

בח ב מיי פ"ב מהל'

צבורים הלכה יו

סמג עשין קלח:

בב ג מיי פ"א מהלכות

חגיגה הלכה צ סמג

עשין רסה:

ל ד מיי פ"ד מהלכות

אצל הלכה א:

לא ה מיי פ"א מהל'

ת"ת הלכה י טוש"ע

י"ד סי' רמו סעף ג:

לב ו ז מיי פ"א מהל'

חגיגה הלכה צ:

לג ח ט מיי שם הל' א:

לד י ט מיי שם הל' צ

ופ"ב שם הלכה ו:

תורה אור השלם

- את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צִוְּךָ יהושע לומרך חֹדֶשׁ הָאָבִיב כי הִשְׁבַּעְתָּ וּבְחַג הַסֻּּפּוֹת ולא יִרְאָה אֶת פָּנַי יי ריקם: דברים טו טו
- הִקֵּר רָגְלְךָ מִבֵּית רִעֶךָ פֶּן יִשְׁעָרְךָ וְשָׁנְאֶךָ: משלי כה יז
- אָבֹא בֵיתְךָ בְּעוֹלוֹת אֲשֶׁלֶם לָךְ בְּדָרִי: תהלים סו יג

רבינו חננאל (המשך)

לקיש [אומר] לא יעיל אלא אי מייתי קרבן בהדיה. ומותיב ר"ל והכתיב ולא יראו פני ריקם. ופריך ר' יוחנן ההוא בעיקר הרגל כי קאמרין דלא צריך היכא דאייתי בעיקר הרגל ולא אייתי בשאר ימות הרגל. איתיביא לא יראו פני ריקם בזבחים אתה אומר בזבחים או אינו אלא בעופות ובמנחות ודין הוא נאמרה חגיגה להדיוט ונאמרה ראייה לגבוה כו' ופריך רבי יוחנן ההיא בעיקר הרגל וכן בהא דר' יוסי יצ"ד יהודה והור ר' יוחנן ומותיב ליה לר"ל כתיב־דאיהוקרין־יראה־מה אני בחנם אף אתם בחנם. ופרקינן אלא לעולם בעו לאתויי דהא כתיב ולא יראו פני ריקם ^(ב) וכל היכא דאתא ולא אייתי אע"ג דעבר כ"ע לא פליגי דעייל בעזרה ומתחזי ונפיק כי פליגי דאתא ואייתי בעיקר הרגל. ר' יוחנן אומר חוב לא מייתי דראיית פנים בעזרה הוא דאין לו שיעור וכל אימת דאתי עייל אבל ראית קרבן יש לה שיעור וכיון דאייתי אי מייתי אחורית לא מקבלינן מיניה ומותיב ר' יוחנן והכתיב הוקר רגלך מבית רעך כלומר אל תרבה להראות לו חטאת ופריך ר"ל התם בחטאות ואשמות כלומר הוזהר בעצמך ואל תחטא

מבית רגלך מבית רעך ומשני לא קשיא הא בעולות ושלמים אבוא ביתך והא דכתב הוקר רגלך בחטאות ואשמות. תניא גמי הכי כשנויא

^[א] דברי רבינו אלו אינם עולים לפי סוגיית הגמ' ואולי דגויסא חזרתה היו לו וז"ע